

næste uge her i Folketingssalen. Det ene har med iværksætterne at gøre. Vi skal på tirsdag debattere iværksætterrapporten. Vi må jo nok erkende, at der er ganske lang vej at gå endnu, og ved den lejlighed vil jeg være med til at debattere nogle ideer, som jeg mener, vi bliver nødt til at tage fat i.

Et af problemerne for iværksætterne er kapitalformidlingen, og det er også et mere generelt problem end som så specielt for de små og mellemstore virksomheder. Vi fik sidst på efteråret eller i begyndelsen af vinteren en rapport om kapitalformidling og om muligheden for at få fat i kapital i det danske erhvervsliv, og mens de store virksomheder ingen problemer har, men konsoliderer sig fint og godt og klogt, er der problemer i den anden ende af skalaen.

Det sidste, jeg vil nævne, er de administrative byrder, hvor vi jo vedtog en dagsorden i december, og hvor vi i forbindelse med finanslovforliget for 1996 nu har lagt en køreplan. Det er også et af de punkter, vi forhåbentlig får gjort has på.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Nu var der jo ikke så voldsomt mange standpunkter – i hvert fald ikke særstandpunkter – i det indlæg, vi netop hørte, når man ser på relationerne til det oplæg, som foreligger fra regeringens side. Men der var dog efter min opfattelse alligevel behov for at få uddybet et synspunkt, som hr. Bjørn Elmquist var inde på. Han var meget optaget af, at danske virksomheder kunne producere miljørigtigt, og det kan vi slet ikke være uenige i.

Men det, som jeg godt vil spørge hr. Bjørn Elmquist om, er: Hvordan ligger det med konkurrenceevnen? Er det noget, der optager Det Radikale Venstre? Den omstændighed, at Danmarks virksomheders konkurrenceevne ikke bare er stagnerende, men faktisk har udviklet sig negativt i forhold til alle de centrale lande i OECD-området og EU-området, er det ikke noget, som bekymrer Det Radikale Venstre?

Hvis det er tilfældet, kunne jeg godt tænke mig – også i relation til bemærkningerne om administration og administrative byrder – at spørge hr. Bjørn Elmquist, om han stadig har den opfattelse, at f.eks. de grønne afgifter var en god idé. Jeg tænker på det kæmpestore administrative apparat, man har sat i værk, og de kæmpestore administrative byrder for selv de mindste virksomheder, når det drejer sig om de grønne afgifter, for slet ikke at nævne de økono-

miske omkostninger og den forringelse af konkurrenceevnen, der er tale om. Jeg synes, det kunne være nyttigt, hvis hr. Bjørn Elmquist i disse dage og i disse uger ville bevæge sig lidt rundt hos nogle mindre virksomheder og måske vejlede dem lidt eller høre, hvordan de løser disse administrative problemer.

Og derfor vil jeg godt sige, at det er godt nok med de pæne ord; men når det drejer sig om det praktiske liv i hverdagen her i samfundet, må jeg indrømme, at så forstår jeg godt, at mange er bekymrede.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jo, spørgsmålet om dansk konkurrenceevne optager bestemt mit parti og også mig personlig. Jeg føler ikke, at jeg kun færdes i osteklokken, som nogle kalder det herinde på Christiansborg, men at jeg bestemt kommer rundt.

Jeg synes, det vil være interessantere at analysere, hvad det er, der generelt fører til forringelsen af den danske konkurrenceevne. Der kan jo være nogle sektorer, hvor det tegner sig lidt anderledes, men generelt er det jo rigtigt, at der er sket en forringelse af den danske konkurrenceevne.

Jeg vil pege på tre specifikke ting i omkostningssituationen, som kan betyde noget, og som også betyder noget. Der er først valutaen, hvor den danske krone er stærk og faktisk er blevet opskrevet i forhold til en lang række valutaer – ikke bare over for den svenske, som er faldet voldsomt, men også over for andre landes. De eneste, vi egentlig ikke har opskrevet over for, er D-marken og schweizerfrancen og måske yenen. Så er der lønelementet, og endelig er der renteelementet, og det er sådan set de tre vigtigste elementer, jeg vil pege på.

Jeg tror ikke, hr. Svend Erik Hovmand ville ønske en svagere krone; det ønsker vi i hvert fald ikke i mit parti. Vi mener, der er så mange positive aspekter ved den stærke danske krone i disse år – først og fremmest, at inflationen holdes totalt i ave – som gør, at vi må fastholde den udvikling.

Lønnen er jo ikke noget, vi har indflydelse på her i Folketinget – jo, vi kan godt have det, men vi har altså valgt og synes, det er rigtigt, og det tror jeg også hr. Svend Erik Hovmand er enig i, at det må være overenskomstparterne, der klarer det ved forhandlingerne. Det skal ikke være Folketinget, der blander sig i det.